

Pagrindinė šios knygos dalij (56–252 p.) užima žuvų pavadinimų žodynas, kur pirmiausia laikomasi ichtiologijoje priimto skirstymo į šeimas (išdėstytas L. Bergo nustatyta eile), o pastarųjų viduje sistematikos tvarkos nebežiūrima: genčių, toliau rūsių ir, jei yra, dar smulkesnių vienetų pavadinimai pateikiami mokslinės (lotyniškos bei lotynizuotos) nomenklatūros alfabetine tvarka. Kalbų, kurių pavadinimai traukiami į žodyną, suregistruota (12–13 p.) iš viso 71. Praktiškai žodyne nėra nė vieno atvejo, kad iš visų jų būtų duota bent po vieną pavadinimą. Tik nedaugeliui įprasčiausią žuvų pateikta pavadinimų maždaug iš pusės žodyno liečiamų kalbų. Šiaip dažniausiai ribojamasi keliolika ar keletu. Pasitaiko, kad šalia lotyniškojo prirašytas vien tik rusiškas pavadinimas. Vadinasi, darbas pavadintas ne visai tiksliai, nes gali susidaryti klaidingas įspūdis, kad visos liečiamos kalbos reprezentuoojamos daugiau ar mažiau tolygiai. Tačiau iš visko matyti, kad sudarytojams pirmiausia bus rūpejusi rusų kalba. Pagrindinis jų pasirinktas šaltinis – tai rusų senesnioji ir dabartinė ichtiologijos literatūra. Ta pati literatūra ne syki eina ir dalies kitų kalbų pavadinimų pagrindiniu ar net vieninteliu šaltiniu. Dėl atskirų kalbų, tiesa, remiamasi vienu kitu specialiuoju tų kalbų pavadinimų rinkiniu, ir pasitaiko laimingų atvejų, kada iš tiesų pakanka net vieno tokio rinkinio (plg. ilgokus sinonimų sąrašus, žodyne nuolat pateikiamus iš M. Hirtz – serbų-chorvatų kalbos ir G. D. Vosiliu – rumunu kalbos). Bendras įspūdis, kad žodyne kitos kalbos tėra antrame plane, vis dėlto pakankamai ryškus.

Apie rusiškus žuvų pavadinimus sukaupta informacija labiausiai ir lemia viso žodyno vertę. Antraštiniu pavadinimu iškeliamas (jis prirašomas greta lotyniškojo ir sukirčiuojamas) tas, kuris dabar įsigalėjęs kaip pagrindinis ichtiologijos literatūroje. Toliau alfabetiškai pateikiami (su šaltiniu ir, kiek leidžia šal-

tiniai, geografijos nurodymais) tos žuvies pavadinimai ir jų variantai, užfiksuoti nuo XIX a. vidurio. Po to papildomai surašomi pavadinimai, žinomi iš dar ankstesnio šimtmečio (o kartais ir senesnių) bent pačių pagrindinių šaltinių. Iš šaltinių sarašo matyti, kad peržiūrėta labai plati rusų ichtiologijos literatūra. Mažiau respektuojama filologijos literatūra (pavyzdžiu, praleista straipsnių, specialiai skirtų rusų tarminiams žuvų pavadinimams).

Pateikiami sinonimų sąrašai yra gana išsamūs. Žinoma, nėra ko tikėtis, kad čia jau sukaupti visum visi rusų žuvų pavadinimai, nuo XVIII a. iki šių dienų užfiksuoti įvairiuose šaltiniuose. Tačiau laukti, kad bus suregistruoti visi peržiūrėti ir į literatūros sąrašą įtrauktų šaltinių žuvų pavadinimai, lyg ir būtų galima. Tokio lūkesčio, deja, žodynas nepateisina. Tarp šapalo (*Leuciscus cephalus* L.) rusiškų pavadinimų (166–167 p.), pavyzdžiui, nėra *жерек* (Варпаховский – 1891 77), *мерёна*, *торб*, *торбак* (Кузнецов – 1915), tarp strepečio (*Leuciscus leuciscus* L.) pavadinimų (171–172 p.) – *кадама* (Варпаховский – 1886а 30, iš kur į žodyną pakliuvo tik marių kalbos toks pat žodis), *килец* (Куликовский – 1898), *столбец* (Грацианов – 1907 112), tarp *Rutilus rutilus lacustris* (Pall.) pavadinimų (190 p.) – *чебак* (Промысл. рыбы – 1949 314), tarp šliažio (*Nemacheilus barbatulus* (L.)) pavadinimų (204, 206 p.) – *Stolbez* (Паллас – 1831, 165, iš kur derėjo nurodyti ir *Peskar*, žodyne teižegistruotą iš vėlesnio šaltinio). Pasitaiko, kad iš tos pačios vietas vieni sinonimai cituojami, o kiti, nors iš jokių kitų šaltinių nežinomi, praleidžiami; pavyzdžiui, 61 p. iš Bepr – 1911 248 paimtas vos vienas pavadinimas, o visi kiti nutylėti, jų tarpe ir iš kitur žodyne neminimi *костюочек*, *костяник*, *костяничек*, *костяничик*. Su panašiais praleidimais cituojami ir senieji šaltiniai: 63 p. iš Pallas 102 teišrašytas *Sterled*, nors ten dar yra *Tschetschúga*; 231 p. iš ten pat 246 teduotas *Sudak*,

nors šaltinyje (išnašoje) dar galima rasti labiau diferencijuotus (nelygu žuvies dydis) pavadinimus *Schibnaek*, *Borkanik*, *Gwosdar*.

Visai nepatenkinamai žodyne dorojamasi su žuvų pavadinimais iš kitų kalbų. Kiekvienos kalbos pavadinimai, rasti šaltiniuose, pateikiami alfabetiškai, pagrindinis, dabartinėje ichtiologijos literatūroje (ir bendrinėje kalboje) įsigalėjęs pavadinimas niekaip neišryškintas, todėl žodyno vartotojui lieka nežinomas. Patys šaltiniai dažnai téra atsitiktiniai, ne iš svarbiausių. Kartais tenkinamasi vien svetimais šaltiniais, tuo, kas yra iš kurios nors kalbos užfiksuota kaimynų literatūroje. Lietuviški pavadinimai žodyne kaip tik ištisai tokie: jie imti iš B. Benekės vokiško veikalo apie Prūsijos žuvis, žvejybą ir žuvininkystę (1881), E. Majevskio lenkiškų zoologijos ir botanikos pavadinimų žodyno (I – 1889, II 1 d. – 1894, 2 d. – 1898) ir iš keleto rusų autorių ichtiologijos darbų. Tad nieko nuostabaus, kad nereitai tarp pateikiama pavadinimo variantų nėra nė vieno, kuris sutaptų su dabartine taisyklingai užrašyta lytimi, plg. silkės (*Clupea harengus* L.) – ji irgi pakliuvusi (sykiu su menkėmis) prie gélųjų vandenų žuvų – straipsnyje lie. *Silka*, *Silke*, *Silke paprastoji*, *Silkie*, *Silkis* (72 p.). O juk padėčiai pataisyti sudarytojams būtų pakakę papildomai žvilgterēti bent i vieną dabartinį rūpima kalba rašytą žuvų aprašą (dėl lietuviškų pavadinimų bene geriausiai būtų pravertęs kolektyvinis darbas Lietuvos gélųjų vandenų žuvys, Vilnius, 1956). Su latviškais pavadinimais padėtis tuo atžvilgiu kiek geresnė – cituojamas ir pačių latvių vienas dabartinis šaltinis (Zvejnieku kalendārs 1958. gadam, Liepājā, 1958).

Iš peržiūrėtų šaltinių kitų kalbų pavadinimai pateikiami dar neišsamiau ir nerūpestingiau, negu rusiški. Žodyne, pavyzdžiu, visai nėra lietuviškų ir latviškų 1) kiršlio (*Thymallus thymallus* (L.)), 2) jūros builio (*Myoxocephalus quadricornis* (L.)), 3) upinės plekšnės (*Pleuronectes flesus* L.) pavadinimų, nors juos duoda 1) Majewski II 777 (lie.) ir Promysl. rybų 278 (la.), 2) Benecke 70 (lie. ir la.), 3) Benecke

98 (lie.) ir Promysl. rybų 733. Panašiai praleisti lietuviški perpelės (*Alosa fallax* (Lacép.)), žr. Benecke 167, latviški plakio (*Blicca bjoerkna* (L.)), žr. ten pat 123, vijūno (*Misgurnus fossilis* (L.)), žr. Promysl. rybų 465, trispylės dyglės (*Gasterosteus aculeatus* L.), žr. ten pat 533, pavadinimai (čia nurodoma tik po vieną nepanaudotą šaltinį, nors atsakančių pavadinimų paprastai galima rasti dar ir kitoje žodyno sudarytojams šiaipjau pažistamoje literatūroje). Net tos kalbos, kurių pavadinimai patogiai sutelkti specialiuose rinkiniuose, atskirų žuvų straipsniuose kartais be jokios priežasties lieka nė neužsimintos; pavyzdžiui, nėra šližio (*Nemacheilus barbatulus* (L.)) pavadinimų iš serbų-chorvatų kalbos (nors duoda Hirtz), jūros builio (*Myoxocephalus quadricornis* (L.)) pavadinimų iš lenkų kalbos (nors duoda Majewski) ir t. t.

Kai kitų kalbų pavadinimai pateikiami, tai dažnai irgi ne visi – žodyno šaltiniuose galima rasti daugiau sinonimų bei variantų. Vietomis šaltiniai su kitoniškais pavadinimais visai necituojami: 76 p. dėl seliavos (*Coregonus albula* L.) lietuviškų pavadinimų reikėjo dar nurodyti Majewski II 236 (kur duota keletas skirtingų variantų), 104 p. dėl lašišos (*Salmo salar* L.) – Benecke 157 (su specialesnės reikšmės pavadinimais *kargis*, *trumpis*, *woszis*), 105 p. dėl šlakio (*Salmo trutta* L.) – ten pat 161 (*trumpis*), 122 p. dėl lydekos (*Esox lucius* L.) – Majewski II 318 (*Lydeka*, *Lydis*; be to, nenurodyti nė lenkiški šio šaltinio lydekos pavadinimai, nors jų čia daugiau, negu pacituotuose šaltiniuose), 188 p. dėl kuojos (*Rutilus rutilus* (L.)) – ten pat 440 (*Kuoja*, *Mekšras*, *Mikšras*, *Rudušis*; sudarytojai tenkinasi antrinio rusiško šaltinio pavadinimais *Bruiszis*, *Brunszis*, kurių pirminis šaltinis yra Benecke 136; lenkiški pavadinimai iš Majewski II 440 taip pat neišrašyti); 124 p. dėl latviškų spario (*Abramis ballerus* (L.)) pavadinimų nederėjo praleisti Benecke 122, Promysl. rybų 418 (abejur *spare*, plg. dab. la. bendr. klb. *spāre*), 153 p. dėl karpio (*Cyprinus carpio* L.) – Promysl. rybų 449 (la. *karps*, *kugra*); 57 p. dėl vokiškų

upinės négės (*Lampetra fluviatilis* (L.)) pavadinimų be reikalo nepažiūrėta į Benecke 196 (būtų prisdėjės sinonimas *Pricke*, be to, trm. variantas *Negenooge*, gal ir pagrindinis pavadinimas *Flußneunauge* būtų pateiktas be klaidų). Kitur kuris nors šaltinis cituoja jas, bet kažkodėl dalis tame esančių pavadinimų į žodyną nepatenka: 159 p. trūksta lie. *Grundulas*, *Gružė* iš Majewski II 366, 206 p. – lie. *Griūžas*, *Gružas* iš ten pat 517, 143 p. – le. *Półleszczyk* iš ten pat 3, 196 p. – v. *Schleihe* iš Benecke 111, 248 p. – v. *Seehahn* iš ten pat 70 (praleistieji vokiški pavadinimai kaip tik yra labiausiai įprasti, norminiai) ir t. t.

Pavadinimai neretai imami ne iš pirminiu šaltinių, o iš juos citavusių vėlesnių autorių: 57 p. lie. *Dewinakis* duotas iš Bepr – 1911 27, bet pastarajame šaltinyje nurodyta, kad tai Benekės žodis, tad geriau būtų buvę remtis tiesiai Benecke 196; panašiai 124 p. lie. *Sparis* cituotinas iš Benecke 122, o ne iš Majevskio, 137 p. lie. *Celatas*, *Salatis*, *Salote* – iš Benecke 130, o ne iš Bepr – 1912 a 309, ir t. t. Citujant iš antrinių šaltinių, kartu perimamos juose atsiradusios klaidos: 143 p. duotas kaip vienintelis lietuviškas pavadinimas Majevskio *Paklis*, nors tai tėra sudarkyta forma vietoj pirminio šaltinio – Benecke 123 – taisyklinios formos *plakis*; 229 p. vietoj lie. *Pykys*, nurodyto (šalia rusiško šaltinio *Пукис*) iš to paties Majevskio, turėtų būti *pukys* Benecke 65.

Dar daugiau korektūros ir kitokių klaidų yra ne iš šaltinių perimta, o naujai atsirađę. Visaip iškraipyti kitų kalbių pavadinimų žodyne mirgėte mirga, pvz.: lie. *Negis* 57, 59 p. – turi būti *Nègis*; *Lašylas* 104 p. – t. b. *Vašylas*; *Gramzde*, *Gružas*, *Gružle*, *Kil-as* (ši spaudos klaida atitaisyta rodyklėje 339 p.), *Ziurgždine* 159 p. – t. b. *Gramzdé*, *Gružas*, *Gružlé*, *Kilbas*, *Žiurgždiné*; *Briūré*, *Briūré*, *Briūšis* 192 p. – t. b. *Briuišé*, *Briuišé*, *Briuišis*; *Kuiačalvis* 246 p. – t. b. (dabart. rašyba) *Kujagalvis*; la. *Lutis* 214 p. – t. b. *Zutis*; *Asapis* 235 p. – t. b. *Asaris*; lie. *Łosos*, *Właściwy losoś* 104 p. – t. b. *Łosoś*, *Łosoś właściwy*; *Bakwica*, *Gasciory* 143 p. – t. b. *Bokwica*, *Gąsiory*; *Krasiolarp* 152 p. –

t. b. *Karasiokarp*; *Clowacz*, *Clowaczyk* 246 p. – t. b. *Głowacz*, *Glowaczyk*; v. *Rohrkarfen* 137 p. – t. b. *Rohrkarpfen*; *Wissfisch* 143 p. – t. b. *Weissfisch*; *Dielbel*, *Duvel* 167 p. – t. b. *Diebel*, *Düvel*; *Zart* 198 p. – t. b. *Zärt*; *Netterfisch* 204 p. – t. b. *Wetterfisch*; *Wolz* 211 p. – t. b. *Wölz* (ir iš Benecke 103, ne 107); *Gad morh* 215 p. – visai išbrauktina (tokio pavadinimo ne tik nėra nurodytame šaltinyje, bet jis apskritai neįmanomas vokiečių kalboje); *Gemeine stichling*, *Stechbuttel*, *Steckbude*, *Steighudel* 220 p. (viršuje) – t. b. *Gemeiner Stichling* (arba tiksliai taip, kaip šaltinyje: *Der gemeine Stichling*), *Stechbüttel*, *Steckbüdel*, *Steigbügel*; *Krauser*, *Stichling* 220 p. (apačioje) – t. b. *Krauser Stichling* (vadinasi, čia iš vieno pavadinimo padaryti du; be to, iš to paties šaltinio praleistas *Zwergstichling*); *Borsch*, *Porschke* 235 p. – t. b. *Börsch* (be to, šaltinyje dar yra *Bärsch*), *Pörschke*; *Muhlkoppe*, *Mullerkoppe* 246 p. – t. b. *Mühlkoppe*, *Müllerkoppe*; *Knurhahn* 248 p. – t. b. *Knurrhahn*.

Kai vartojoami įvairiakalbiai šaltiniai, ne vienu atveju žodyne supainiotos kalbos: pavadinimai priskirti ne toms kalboms, kurioms jie iš tiesų priklauso. Tarp pavadinimų, palaikytų lietuviškais, galima rasti žodžių bent iš keleto kitų kalbų – latvių: *Nehges*, *Suttini* 57 p. iš Pallas 66 (šaltinyje kalba nurodyta teisingai: Lettonis *Nehges vel Suttini*), *Lassis* 104 p. iš ten pat 342 (šaltinyje: Lettonis *Lassis*, *majores Kenki*), *Taimini*, *Tyrnad* (мелк.) 106 p. iš ten pat 348 (šaltinyje: Lettonibus *Taimini*; parvulae *Tyrnad*), *Salate* 137 p. iš Benecke 130 (šaltinyje: kur.: salate – vadinas, Kuršių pamario latvių), *Karusehis* (!) 145 p. iš Majew. (šaltinyje II 168: lit. i kuryjisk. Karosas, karuschis. *Nadm-Bene*.; pirminiame šaltinyje Benecke 109: lit.: karosas; kur.: karuschis), *Sapal* 167 p. iš Benecke 137 (šaltinyje: kur.: sapal), *Sebre* 198 p. iš ten pat 120 (šaltinyje: kur.: sebre), *Menzas* 216 p. iš ten pat 87 (šaltinyje: kur.: menzas), *Kwape* 218 p. iš ten pat 89 (šaltinyje: kur.: kwape), *Starkis*, *Sterks* 232 p. iš Majew. ir (pirmasis) Benecke 63 (pastarajame šaltinyje duotas kaip lietuviškas vienintelis *stérkas*,

cituojamieji turi kitokias kalbų nuorodas: altpr. [=prūsų]: starkis, kur.: sterks, starkis), *Sandahts* 232 p. iš Pallas 246 (šaltinyje: Lettis *Stahks* vel *Sandahts*), *Assaris* iš Majew. ir *Boerschk* iš Benecke 61, abu 235 p. (pirmniaime šaltinyje: lit. eszerys; kur.: assaris, byerszkis, boerschk Benecke 61); prūsų: *Szabre* 198 p. iš Benecke 120 (šaltinyje: altpr.: szabre; forma klaidinga – Elbingo žod. 570 yra *Se-abre*), *Kalis* 211 p. iš ten pat 107 [turėtū būti 103] (šaltinyje: altpr.: kalis), *Angurgis* 214 p. iš ten pat 173 (šaltinyje: altpr.: angurgis), *Wilnis* 218 p. iš ten pat 89 (šaltinyje: altpr.: wilnis (wilms?)); lenkų (kašubų): *Las-wora* 106 p. iš Majew. (Majewski II 684 duoda kaip kašubų žodį, neva imtą iš Benekės); lybių: *Nehgus* 57 p. iš Beogr. – 1911 27 (šaltinyje: ливы nehgus (KAWALL)), be to, *Repsen* 76 p. iš Pallas 413 (šaltinyje: In Rossia occidentali *Raepuschka*, a Livonico (ut videatur) *Repsen*; plg. lybių *repš*, Pabalt. v. *Rebs*, la. *rep̄sis*). Kad lietuviški pavadinimai, atvirkščiai, būtų prisiskirti kuriai nors kitai kalbai, retai kada pasitaiko, plg. tarp latvių kalbos lydekos pavadinimų *Lideka* 122 p. iš Benecke 165, nors šaltinyje tas žodis aiškiai pateiktas kaip lietuviškas (lit.: lideka).

Senesnių šaltinių moksliniai žuvų pavadinimai ne visada sutampa su dabartiniiais, to-

Б. В. Иванов, В. Н. Топоров, *Исследования в области славянских древностей. Лексические и фразеологические вопросы реконструкции текстов*, Москва, 1974, 344 р.

Beveik kiekvienas stambesnis tarybinių rusų kalbininkų V. Ivanovo ir V. Toporovo darbas vienu ar kitu požiūriu yra reikšmingas ne tik slavų, bet ir baltų filologijai bei mitologijai. Operuodami nepaprastai gausia visų indoeuropiečių ir jų kaimynų kalbine, tautosakine bei etnografine medžiaga ir kūrybiškai pasinaudodami moderniausiais mokslo pasiekimais, jie iškelia daug drąsių hipotezių, laužo sustabarėjusius kanonus, atveria kelią naujiems, perspektyvesniems tyrinėjimo metodams. Ypač

dėl kartais nėra iš sykio aišku, kuri žuvis turėta galvoje. Žodyne duoti vien dabartiniai moksliniai pavadinimai. Identifikavimo klaidų nedaug. I vieną *Cyprinus carpio* L. straipsnį 151–153 p. iš Majewskio žodyno sudėta ne tik tai, kas ten rasta lygiai taip pavadintame straipsnyje (II 266), bet dar ir kitame, skirtame žuviai *Cyprinus Dobula* (Majewski II 267); jau vien iš lenkiškų ir lietuviškų pavadinimų matyti, kad tai turėtū būti visai kita žuvis, veikiausiai dabar vadinama *Leuciscus cephalus* (L.), o tokiu atveju jos pavadinimus žodyne reikėtų nukelti į 167 p. Benekei *Gadus morhua* L. yra ne Atlanto, o Baltijos menkė, todėl vokiški pavadinimai iš Benecke 87 turėtū būti cituojami ne *Gadus morhua* (215 p.), o *Gadus morhua callarias* L. straipsnyje (216 p.).

Knygos pabaigoje pridėtos dvi alfabetinės rodyklės – viena (253–323 p.) kirilica, o kita (324–367 p.) lotynišku alfabetu užrašytiems žuvų pavadinimams. Pagal kalbas žodžiai nesugrupuoti, ir tik prie kiekvieno žodžio laužtiniose skliaustuose prirašytas sutartinis skaičius rodo kalbą. Moksliniai pavadinimai grynai alfabetiškai niekur nepateikti (40–55 p. jie kažkodėl pakartoti lygiai tokia tvarka, kaip ir pačiame žodyne).

V. Urbutis

reikšmingi jų darbai mitologijos srityje, kurioje pas mus pastaraisiais dešimtmeečiais buvo jaučiamā ryški stagnacija, atitrūkimas nuo naujausių pasiekimų, įgytų nagrinėjant kitų indoeuropiečių religines bei mitologines sistemas. Savo darbuose V. Ivanovas ir V. Toporovas daug naujoja baltiškos medžiagos, o kai kurie iš jų ištisių yra skirti baltų mitologijos, tautosakos ar kalbos problemoms¹.

¹ B. H. Топоров, К анализу нескольких поэтических текстов, – Poetics. Poetryka.